

Sygn. akt **IC 2791/18**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 01 kwietnia 2021 roku

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Elżbieta Kuryło - Maciejewska

Protokolant: Joanna Antoniszyn

po rozpoznaniu w dniu 09 marca 2021 roku w Dzierżoniowie

sprawy z powództwa **M. C.**

przeciwko **K. K.**

o odszkodowanie

I. umarza postępowanie co do kwoty 5949,05 zł;

II. oddała powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od powódki na rzecz pozwanego kwotę 1817 zł tytułem zwrotu kosztów procesu wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia uprawomocnienia wyroku do dnia zapłaty;

IV. zwraca powódce ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie kwotę 1075,26 zł tytułem części niewykorzystanej zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego;

V. nakazuje powódce uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie 82,31 zł tytułem zwrotu wydatków.

Sygn. akt IC 1436/18

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 23 listopada 2018 roku powódka M. C. wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego K. K. kwoty 9594 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 04 września 2018 roku oraz kosztami postępowania, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pełnomocnik powódki wskazał, iż M. C. jest współwłaścicielką wraz z D. W. w udziałach po 1/2 części nieruchomości w postaci niezabudowanej działki gruntu numer (...) położonej w B. przy ulicy (...), obręb Północ, dla której to nieruchomości Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie prowadzi księgę wieczystą o numerze (...). Na terenie wskazanej nieruchomości umiejscowiona jest stanowiąca własność (...) S.A. z siedzibą w K. infrastruktura przesyłowa w postaci linii SN 20kV L-645 wraz z odgałęzieniem do stacji transformatorowej (...).

W dniu 29 maja 2018 roku pracownica pozwanego K. K. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Zakład (...) z siedzibą w B., zwróciła się do powódki z propozycją zawarcia porozumienia dotyczącego wyrażenia zgody na wejście pracowników pozwanego na teren nieruchomości powódki oraz wykonanie robót polegających na poprawie instalacji uziemiającej słupów, na które powódka nie wyraziła zgody. Jednocześnie pismami z dnia 30 maja 2018 roku powódka zwróciła się do Urzędu Regulacji Energetyki w W. oraz do Prezesa (...) S.A. w K. z prośbami o natychmiastowe

usunięcie posadowionych na jej działce słupów, wskazując, iż słupy te nie posiadają wymaganego uziemienia i zagrażają bezpieczeństwu ludzi. W piśmie skierowanym do (...) S.A. powódka zaznaczyła, iż teren, na którym znajduje się istotna infrastruktura elektroenergetyczna, obejmuje uprawy rolne, w związku z czym przeprowadzenie ewentualnych prac na nieruchomości wymaga wcześniejszego ustalenia i pisemnej zgody powódki.

W dniu 04 czerwca 2018 roku pracownicy pozwanego bez zgody powódki i pod jej nieobecność weszli na teren nieruchomości i zamontowali dodatkową bednarkę na istniejącej instalacji uziemiającej trzech słupów SN 20 kV. Przy wykonywaniu istotnych prac doszło do dewastacji terenu. Mianowicie przed rozpoczęciem wykopów powinien zostać zebrany humus, a następnie powinno przeprowadzać się wykopy; tymczasem pracownicy pozwanego nie zebrali humusu i pozostawili na zewnątrz ogromne ilości martwicy wydobytej podczas prac z dna wykopu, a nadto pomimo użycia ciężkiego sprzętu, nie przeprowadzili zagęszczenia gruntu, zasypując jedynie miejsce wykopu. W tym samym dniu pełnomocnik powódki D. C. skontaktował się z przedstawicielką pozwanego, która potwierdziła, iż pracownicy pozwanego weszli na nieruchomość powódki i dokonali robót pomimo braku zgody powódki na te czynności. Jednocześnie pełnomocnik powódki zażądał natychmiastowego usunięcia naruszenia prawa współwłasności i posiadania powódki poprzez przywrócenie stanu poprzedniego istotnej nieruchomości.

W dniu 06 czerwca 2018 roku na zlecenie powódki R. J. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą PPHU (...) z siedzibą w K. przywrócił, przy udziale D. C., stan poprzedni istotnej nieruchomości, tj. usunął dodatkowo zamontowaną bednarkę ze słupów elektrycznych, usunął i wywiózł warstwę ziemi (martwicy), nawiózł ziemię żyzną (humus) oraz zagęścił grunt, a koszt istotnych prac wyniósł kwotę 9594 zł.

Pismem z dnia 06 czerwca 2018 roku powódka wezwała pozwanego do zapłaty powyższej kwoty stanowiącej koszt przywrócenia nieruchomości do stanu poprzedniego. Pozwany w piśmie z dnia 27 czerwca 2018 roku poinformował powódkę, iż zajmie stanowisko w sprawie po zakończeniu czynności policyjnych związanych z nielegalnym działaniem powódki dotyczącym demontażu istniejącej instalacji uziemiającej.

W sprawie istotnego naruszenia przez pozwanego prawa własności przedmiotowej nieruchomości, powódka interweniowała w różnych placówkach (...) S.A. Dodać należy, iż pismem z dnia 26 czerwca 2018 roku (...) S.A. oddział w W., odpowiadając na pismo powódki z dnia 30 maja 2018 roku, poinformował, iż zabiegi eksploatacyjne prowadzone na przedmiotowych urządzeniach, potwierdzają odpowiedni stan techniczny urządzeń i kwalifikują je do dalszej eksploatacji. Jednocześnie w piśmie tym wskazano, iż w dniu 15 czerwca 2018 roku dokonano oględzin urządzeń i stwierdzono kradzież instalacji uziemiających, o czym poinformowano Komisariat Policji w B., a spółka niezwłocznie przystąpi do odtworzenia pierwotnego stanu linii. Pismem z dnia 23 lipca 2018 roku (...) S.A. oddział w W. poinformował, iż w dniu 14 lipca 2018 roku odbudowano instalację uziemieniową i przywrócono właściwą ochronę przeciwporażeniową linii SN na istotnej nieruchomości.

W tym stanie rzeczy przysługuje powódce względem pozwanego na podstawie art. 415 k.c. i art. 430 k.c. wymagalne roszczenie o zapłatę kwoty 9594 zł z tytułu odszkodowania obejmującego poniesione przez powódkę koszty przywrócenia stanu poprzedniego nieruchomości wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 04 września 2018 r. Zachowanie pracowników pozwanego stanowiło bowiem czyn niedozwolony w rozumieniu art. 415 k.c., gdyż nie mieli oni skutecznego wobec powódki uprawnienia – wynikającego ze zgody powódki lub decyzji starosty na podstawie art. 124b ust.1 – do ingerencji w jej prawo własności przez wejście na teren nieruchomości i zamontowanie istotnej instalacji (222 par. 2 k.c.), w konsekwencji czego doszło także do naruszenia przez pracowników pozwanego posiadania przez powódkę istotnej nieruchomości (art. 342 k.c.), co uprawniało powódkę do zastosowania samopomocy na podstawie art. 343 par. 2 zd. 1 k.c. i przywrócenia stanu poprzedniego.

W piśmie z dnia 29 marca 2019 roku pełnomocnik pozwanego K. K. wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pełnomocnik pozwanego przyznał, iż w dniu 04 czerwca 2018 roku pracownicy pozwanego na działce nr (...) znajdującej się przy ul. (...) w B., ułożyli bednarkę przy trzech słupach SN 20 kV. Wykonane prace miały na celu poprawę bezpieczeństwa osób mogących znaleźć się w okolicy słupa energetycznego, w przypadku awarii

(spadnięcia przewodu o napięciu 20 tysięcy Voltów na ziemię, złamania słupa, wyładowania atmosferycznego). Wykonane uziemienie (bednarka) ma w wyżej wymienionych wypadkach skompensować powstały potencjał do napięcia bezpiecznego, tzn. aby nie nastąpiło porażenie ludzi lub zwierząt. Prace zostały wykonane na działce powódki, ponieważ wartość uziemienia rezystancji była ponadnormatywna. Wbrew twierdzeniom powódki, w wyniku wykonanych prac przez pracowników pozwanego w dniu 04 czerwca 2018 roku, nie została wyrządzona jej szkoda. Prace wykonane na działce powódki były częścią prac zleconych przez T. mających na celu poprawę rezystencji istniejących uziemień na większym obszarze ciągu linii energetycznych. Pracownicy pozwanego, wykonując prace w dniu 04 czerwca 2018 r. pracowali tylko i wyłącznie w obrębie słupów będących de facto własnością (...) S.A., w związku z czym trudno mówić o naruszeniu prawa własności nieruchomości powódki, ponieważ naruszenie to polegało jedynie na wejściu na teren nieruchomości i wykonaniu prac przy słupach. Na terenie nieruchomości nie doszło do jakichkolwiek zmian. Pracownicy pozwanego musieli odkopać uziemienie znajdujące się bezpośrednio przy słupie, następnie założyć dodatkowe bednarki i zasypać wykonaną uprzednio dziurę. Nie jest prawdą, że pracownicy pozwanego wjechali na teren nieruchomości ciężkim sprzętem, przekopali ją w znacznym stopniu i tak pozostawili. Wskazać należy, iż pozwany próbował uzyskać zgodę powódki na wykonanie prac, mających na celu poprawę uziemienia trzech słupów. Ponieważ powódka nie wyraziła zgody, zwrócił się z wnioskiem o jej wyrażenie do Starosty (...). Pracownicy pozwanego w dniu 04 czerwca 2018 roku rzeczony prace na nieruchomości powódki wykonali omyłkowo, ponieważ – zgodnie z dokumentami, na których wskazane były numery działek i słupów, których uziemienie należy poprawić wraz informacją, że właściciele wyrazili zgodę na wykonanie prac, nie wskazano w nich działki powódki. W wykazie na czerwono zaznaczono numery działek, których właściciele nie wyrazili zgody na wykonanie prac. Brygada, działająca w dobrej wierze, widząc, iż wartość rezystancji uziemienia na działce powódki była ponadnormatywna, wykonała prace tzw. „ciągiem – idąc od słupa do słupa”. Powyższe wyłącza odpowiedzialność pozwanego za działania jego pracowników. Przedstawione przez powódkę zlecenie z dnia 04 czerwca 2018 roku oraz faktura nr (...) z dnia 06 czerwca 2018 roku na kwotę 9594 zł nie wskazują jakie prace zostały wykonane na nieruchomości powódki. Nadto, po wykonaniu prac przez pracowników firmy (...), na terenie działki powódki wystąpił całkowity brak ochrony przeciwporażeniowej, co w przypadku awarii groziło śmiertelnym porażeniem prądem osobom przebywającym w okolicy słupa. Ze słupów zniknęło uziemienie, które nie było własnością powódki. W zaistniałej sytuacji w dniu 19 lipca 2018 r. Starosta (...) wydał decyzję zezwalającą na czasowe zajęcie działki nr (...), w związku z czym ponownie wykonano uziemienie trzech słupów, przywracając ochronę przeciwporażeniową. Podjęcie przez powódkę decyzji o demontażu całego uziemienia z trzech słupów i zlecenia tych prac firmie (...) nie ma związku z jakkolwiek szkodą wyrządzoną przez pracowników pozwanego.

Pełnomocnik pozwanego wskazał także, iż powódka występując z niniejszym powództwem nadużyła prawa podmiotowego w rozumieniu art.5 k.c. Pracownicy pozwanego, kierując się ochroną dobra wyższego – zdrowia i życia ludzkiego, omyłkowo w dniu 04 czerwca 2018 roku wykonali prace na nieruchomości powódki bez jej zgody. Powódka dochodzi pozwem kosztów swych działań, którymi spowodowała niebezpieczeństwo dla życia i zdrowia ludzi, odwracając wcześniejsze działania pracowników, które to życie i zdrowie miały chronić. Dochodzenie odszkodowania, mającego być rekompensatą za działania podjęte przez powódkę, w wyniku których zdrowie i życie ludzi zostało narażone na niebezpieczeństwo, stoi w sprzeczności z zasadami współżycia społecznego.

Na rozprawie w dniu 09 marca 2021 roku pełnomocnik powódki ograniczył żądanie pozwu do kwoty 3644,95 zł, cofając powództwo w pozostałym zakresie wraz ze zrzeczeniem się roszczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka M. C. jest współwłaścicielką wraz z D. W. w udziałach po 1/2 części nieruchomości w postaci niezabudowanej działki gruntu numer (...) położonej w B. przy ulicy (...), obręb Północ, dla której to nieruchomości Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie prowadzi księgę wieczystą o numerze (...). Na terenie wskazanej nieruchomości umiejscowiona jest stanowiąca własność (...) S.A. z siedzibą w K. infrastruktura przesyłowa w postaci linii SN 20kV L-645 wraz z odgałęzieniem do stacji transformatorowej (...).

Dowód:

1. wydruk komputerowy treści księgi wieczystej nr (...) - k.8-13;

niesporne

Pozwany K. K., prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Zakład (...) z siedzibą w B. w dniu 22 marca 2018 roku zawarł z (...) S.A. umowę nr (...) na poprawę instalacji uziemiających. Cena ryczałtowa za wykonanie uziemienia jednego stanowiska słupowego wynosiła 1567 zł netto.

Dowód:

1. zeznania świadka M. B. (1)-k.102-103;
2. kserokopia wyciągu z CEiIoDGRP-k.78;
3. pismo (...) S.A. z 14.05.2020 r. – k.152;
4. przesłuchanie pozwanego.

W dniu 29 maja 2018 roku pracownica pozwanego K. K. zwróciła się do powódki z propozycją zawarcia porozumienia dotyczącego wyrażenia zgody na wejście pracowników pozwanego na teren nieruchomości powódki oraz wykonanie robót polegających na poprawie instalacji uziemiającej słupów. Powódka stwierdziła, że tymi rzeczami zajmuje się jej mąż i nie chciała na ten temat rozmawiać. Świadek M. B. (1) zadzwoniła do męża powódki – D. C., który dowiedziawszy się, że brak dostatecznego uziemienia na słupach znajdujących się na przedmiotowej nieruchomości może stanowić niebezpieczeństwo, kazał, używając niecenzuralnych słów, zabrać te słupy.

Dowód:

1. zeznania świadka M. B. (1)-k.102-103;

Pismami z dnia 30 maja 2018 roku powódka zwróciła się do Urzędu Regulacji Energetyki w W. oraz do Prezesa (...) S.A. w K. z prośbami o natychmiastowe usunięcie posadowionych na jej działce słupów, wskazując, iż słupy te nie posiadają wymaganego uziemienia i zagrażają bezpieczeństwu ludzi. Jednocześnie w piśmie skierowanym do (...) S.A. powódka zaznaczyła, iż teren, na którym znajduje się istotna infrastruktura elektroenergetyczna, obejmuje uprawy rolne, w związku z czym przeprowadzenie ewentualnych prac na nieruchomości wymaga wcześniejszego ustalenia i pisemnej zgody powódki.

Dowód:

1. kserokopia pisma powódki skierowanego do Urzędu Regulacji Energetyki w W.-k.15;
2. kserokopia pisma powódki skierowanego do Prezesa (...) S.A. w (...) S.A. w K.-16

W dniu 04 czerwca 2018 roku przedmiotowa działka stanowiła nieogrodzony ugór, porośnięta była w sposób niekontrolowany chwastami, krzewami i trawą. Nie było na niej żadnych upraw.

Dowód:

1. fotografie – k.47-49,115-119;
2. zeznania świadka M. B. (1) – k.103;
3. zeznania świadka R. P. – k.103;
4. zeznania świadka M. B. (2) –k.103-104;

5. zeznania świadka S. C. – k.104

W czasie porannej odprawy w dniu 4 czerwca 2018 roku pracownicy pozwanego zostali poinformowani o zakresie prac i jednocześnie wręczono im na piśmie wykaz i numery słupów przy ulicy (...) w B., przy których należy poprawić uziemienie ze wskazaniem - zaznaczonym czerwonym kolorem - nieruchomości, których właściciele nie wyrazili zgody na wejście i wykonanie zleconych prac. W przypadku takich nieruchomości, świadek M. B. (1) miała podjąć przewidziane prawem działania, zmierzające do uzyskania zgody właścicieli lub decyzji Starosty zezwalającej na wejście na teren nieruchomości.

Dowód:

1. zeznania świadka M. B. (1) – k.102-103;
2. zeznanie świadka R. P. –k.103;
3. zeznania świadka M. B. (2) –k.103-104;
4. wykaz słupów wraz adnotacjami – k.77;

W dniu 04 czerwca 2018 roku pracownicy pozwanego, wykonując zlecone prace w określonej linii słupów przy ulicy (...) w B. i widząc, iż wartość rezystancji uziemienia na działce powódki była ponadnormatywna, wykonali prace tzw. „ciągiem – idąc od słupa do słupa”. Przed rozpoczęciem prac w obrębie danego słupa pracownicy wykonywali pomiary uziemienia przy słupie. Gdy wynik pomiaru był zły rozpoczynali prace wykopowe w obrębie dwóch metrów wokół słupa. Następnie układali nową bednarkę i dokonywali ponownie pomiarów. Gdy wynik w dalszym ciągu był niezadawalający, powiększali wykop z jednej i drugiej strony słupa, aż do uzyskania dobrego wyniku. Przed przystąpieniem do prac oraz po ich zakończeniu i posprzątaniu, wygrabieniu, wykonywali zdjęcia terenu wokół słupa. Prace wykopowe były wykonywane minikoparką. Na działce powódki został osiągnięty odpowiedni pomiar przy słupach przez dołożenie dodatkowej bednarki do słupów.

Pracownicy pozwanego na działce nr (...) znajdującej się przy ul. (...) w B., ułożyli bednarkę przy trzech słupach SN 20 kV. Wykonane prace miały na celu poprawę bezpieczeństwa osób mogących znaleźć się w okolicy słupa energetycznego, w przypadku awarii (spadnięcia przewodu o napięciu 20 tysięcy Voltów na ziemię, złamania słupa, wyładowań atmosferycznych). Wykonane uziemienie (bednarka) ma w wyżej wymienionych wypadkach skompensować powstały potencjał do napięcia bezpiecznego, tzn. aby nie nastąpiło porażenie ludzi lub zwierząt.

Dowód:

1. fotografie – k.47-49,109-119;
2. zeznania świadka M. B. (1) – k.103;
3. zeznania świadka R. P. – k.103;
4. zeznania świadka M. B. (2) –k.103-104;
5. zeznania świadka S. C. – k.104;
6. zeznania świadka A. S. –k.154;
7. kserokopia pomiarów dokonanych przy poprawie instalacji uziemiających – k.162-163;
8. przesłuchanie pozwanego;

W dniu 06 czerwca 2018 roku na zlecenie powódki świadek R. J. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą PPHU (...) z siedzibą w K., przy udziale D. C., odkopał bednarkę przy słupach elektrycznych na nieruchomości powódki, usunął i wywiózł warstwę ziemi (martwicy), nawiózł ziemię żyzną (humus) oraz zagęścił grunt, a koszt istotnych prac wyniósł kwotę 9594 zł. Przy czym bednarka ze słupów została odkręcona przez D. C., który poprosił, by świadek przechował ją w swojej firmie, co też nastąpiło.

Dowód:

1. fotografie – k.47-49,;
2. zeznania świadka R. J. – k.103;
3. kserokopia zlecenia z dnia 04.06.2018 r. – k.17;
4. kserokopia faktury nr(...) z 06.06.2018 r. – k.17/ odwrot.

Pismem z dnia 06 czerwca 2018 roku powódka wezwała pozwanego do zapłaty powyższej kwoty stanowiącej koszt przywrócenia nieruchomości do stanu poprzedniego.

Pozwany w piśmie z dnia 27 czerwca 2018 roku poinformował powódkę, iż zajmie stanowisko w sprawie po zakończeniu czynności policyjnych związanych z nielegalnym działaniem powódki dotyczącym demontażu istniejącej instalacji uziemiającej.

Dowód:

1. kserokopia pisma powódki z dnia 06.06.2018 r. wraz z dowodem doręczenia – k.18-19;
2. kserokopia pisma pozwanego z dnia 27.06.2018 r. – k.20

Po wykonaniu prac przez R. J. i D. C., na terenie działki powódki wystąpił całkowity brak ochrony przeciwporażeniowej, co w przypadku awarii groziło śmiertelnym porażeniem prądem osobom przebywającym w okolicy słupa. Ze słupów zniknęło uziemienie, które nie było własnością powódki. W zaistniałej sytuacji w dniu 19 lipca 2018 r. Starosta (...) wydał decyzję zezwalającą na czasowe zajęcie działki nr (...), w związku z czym ponownie wykonano uziemienie trzech słupów, przywracając ochronę przeciwporażeniową.

Dowód:

1. kserokopia Decyzji Starosty (...) nr GK. (...)1.2018 z dnia 19.07.2018 r.-k.37-39

Powódka interweniowała także w różnych placówkach (...) S.A. Pismem z dnia 26 czerwca 2018 roku (...) S.A. oddział w W., odpowiadając na pismo powódki z dnia 30 maja 2018 roku, poinformował, iż zabiegi eksploatacyjne prowadzone na przedmiotowych urządzeniach, potwierdzają odpowiedni stan techniczny urządzeń i kwalifikują je do dalszej eksploatacji. Jednocześnie w piśmie tym wskazano, iż w dniu 15 czerwca 2018 roku dokonano oględzin urządzeń i stwierdzono kradzież instalacji uziemiających, o czym poinformowano Komisariat Policji w B., a spółka niezwłocznie przystąpi do odtworzenia pierwotnego stanu linii.

Pismem z dnia 23 lipca 2018 roku (...) S.A. oddział w W. poinformował, iż w dniu 14 lipca 2018 roku odbudowano instalację uziemienną i przywrócono właściwą ochronę przeciwporażeniową linii SN na istotnej nieruchomości.

Dowód: kserokopie pisma (...) S.A. z dnia 26.06.2018 r. i 23.07.2018 r. – k.34, 43;

Wartość kosztorysowa robót polegających na usunięciu bednarki ze słupów elektrycznych na działce nr (...) przy ul. (...) w B. oraz usunięciu warstwy ziemi (martwicy) z wywozem, nawiezieniu ziemi żyznej (humusu) oraz zagęszczeniu gruntu wynosi 3644,95 zł

Dowód: opinia biegłego sądowego P. J. z dnia 04.08.2020 r. – k.174-198,214-220.

Sąd zważył co następuje:

Na rozprawie w dniu 09 marca 2021 roku pełnomocnik powódki cofnął pozew co do kwoty 5949,05 zł wraz ze zrzeczeniem się roszczenia.

Zgodnie z przepisem art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia, aż do wydania wyroku. Należy przy tym podkreślić, że cofnięcie pozwu może dotyczyć całego żądania, jak też tylko jego części (por. K. Piasecki, Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz, tom I, Warszawa 1996, s. 725; T. Ereciński, Komentarz do Kodeksu postępowania cywilnego, Część pierwsza. Postępowanie rozpoznawcze, tom I, Warszawa 2002, s. 451). Cofnięcie pozwu w części nastąpiło wraz ze zrzeczeniem się roszczenia w tym zakresie, a zatem nie wymagało zgody pozwanego.

Jednocześnie należy podkreślić, że stosownie do przepisu art. 203 § 4 k.p.c. sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu, zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że wymienione czynności są sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa. W tym przypadku takie przesłanki jednak nie zachodziły. Nastąpiło zatem skuteczne cofnięcie pozwu w tej części. Zgodnie z kolei z przepisem art. 355 § 1 k.p.c. sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie przytoczonych przepisów, Sąd orzekł jak w punkcie I wyroku.

W ocenie Sądu ostatecznie sformułowane powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Powódka M. C. wniosła finalnie o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego K. K. kwoty 3644,95 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 04 września 2018 roku.

Wedle twierdzeń pełnomocnika powódki żądanie sformułowane w pozwie oparto na przepisie art. 415 k.c. w zw. z art. 430 k.c. stanowiącym, że kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia. Fakt wyrządzenia szkody zawinionym zachowaniem bez wątpienia stanowi samodzielne źródło zobowiązania do naprawienia tejże szkody. Wedle jednak wskazanego przepisu odpowiedzialność z tytułu czynu niedozwolonego (odpowiedzialność *ex delicto*) zachodzi tylko wówczas, gdy spełnione są łącznie cztery przesłanki, a mianowicie wystąpi fakt, z którym ustawa wiąże obowiązek odszkodowawczy, fakt ten spowoduje szkodę w znaczeniu uszczerbku w dobrach podmiotu poszkodowanego, między tym faktem a szkodą istnieje związek przyczynowy oraz sprawca szkody ponosi winę za jej wystąpienie.

W tym miejscu wyraźnie trzeba podkreślić, że postępowanie cywilne ma kontradyktoryjny charakter, czego wyrazem jest art. 232 k.p.c., określający obowiązek stron do wskazywania dowodów dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne, co z kolei jest potwierdzeniem reguły art. 6 k.c., wyznaczającej sposób rozłożenia ciężaru dowodu. Reguły wyrażone w powołanych przepisach nie określają jedynie zakresu obowiązku zgłaszania dowodów przez strony, ale rozumiane muszą być przede wszystkim w ten sposób, że strona, która nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swych twierdzeń ponosi ryzyko niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia, o ile ciężar dowodu, co do tych okoliczności na niej spoczywał. Nie jest rzeczą Sądu poszukiwanie za stroną dowodów przez nią niewskazanych, mających na celu udowodnienie jej twierdzeń. Dopuszczenie dowodów z urzędu jest prawem, a nie obowiązkiem Sądu, z którego to prawa powinien szczególnie ostrożnie korzystać, tak, by swym działaniem nie wspierał żadnej ze stron procesu. Wobec tego należy stwierdzić, że zgodnie z ogólną regułą z art. 6 k.c. i w myśl art. 232 k.p.c., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Wskazana zasada w sprawie oznacza, że strona powodowa składając pozew powinna udowodnić fakty, które świadczą o zasadności powództwa. Przenosząc to na kanwę niniejszej sprawy, stwierdzić należy, że powódka winna wykazać za pomocą dostępnych dowodów przesłanki warunkujące zasadność roszczenia opartego na przepisie art. 415 k.c. Przy czym zgodnie z regułą przepisu art. 207§6 k.p.c., obowiązującą w dacie wniesienia niniejszego pozwu, dowody takie winna zgłosić

już w pozwie. Tymczasem, nie udało się powódce, działającej przez profesjonalnego pełnomocnika, uczynić zadość spoczywającemu na niej obowiązki procesowemu. Powódka, zobowiązana do wykazania przesłanek wynikających z art. 415 k.c. nie zdołała udźwignąć spoczywającego na niej zgodnie z regułą przepisu art. 6 k.c. ciężaru dowodu. Podczas, gdy – jak wskazano powyżej - do wykazania odpowiedzialności na podstawie przywołanego powyżej przepisu art. 415 k.c. konieczne jest spełnienie czterech wymienionych łącznie przesłanek, powódka udowodniła jedynie fakt zawinionego działania pozwanego polegającego na tym, iż w dniu 04 czerwca 2018 roku pracownicy pozwanego, wykonując zlecone prace w określonej linii słupów przy ulicy (...) w B. i widząc, iż wartość rezystancji uziemienia na działce powódki była ponadnormatywna, weszli bez zezwolenia powódki na działkę stanowiącą jej współwłasność i wykonali prace związane z dołożeniem bednarek tzw. „ciągiem – idąc od słupa do słupa”. Pracownicy pozwanego na działce nr (...) znajdującej się przy ul. (...) w B., ułożyli bednarkę przy trzech słupach SN 20 kV.

Poza wyżej wskazanymi okolicznościami powódka nie zdołała natomiast udowodnić, że w związku z opisanym powyżej działaniem pracowników pozwanego poniosła jakąkolwiek szkodę. Zgłoszona bowiem do zasądzenia w pozwie kwota 9594 zł, po opinii biegłego ograniczona do 3644,95 zł, z całą pewnością nie stanowi wartości szkody, albowiem dotyczy ona kosztów prac zleconych przez powódkę R. J., w tym usunięcia bednarek ze słupów elektrycznych (także tych starych, funkcjonujących przed dniem 04 czerwca 2018 r.), usunięcia warstwy ziemi (martwicy) z wywozem, nawiezienia ziemi żyznej i jej zagęszczenia. Działania te zaś bez wątplenia nie były wykonane w ramach – jak twierdzi powódka w pozwie –przywrócenia nieruchomości do stanu poprzedniego w oparciu o przepis art. 343 par. 2 zd. 1 k.c. Wskazać bowiem należy, iż pracownicy pozwanego po wykonaniu prac związanych z ułożeniem bednarek zasypali wykopy tą samą ziemią, którą z nich wydobyli, następnie ją zagrabil i posprzątał, co wprost wynika z niekwestionowanych zeznań przesłuchanych w sprawie świadków i jest widoczne na załączonych przez pozwanego zdjęciach. Nie wywozili z przedmiotowej działki żadnej ziemi, ani też takowej nie przywozili. Zważywszy zaś, że dniu 04 czerwca 2018 roku przedmiotowa działka stanowiła nieogrodzony ugór; porośnięta była w sposób niekontrolowany chwastami, krzewami, trawą i nie było na niej żadnych upraw, nie sposób powiązać działań pracowników pozwanego z jakąkolwiek szkodą dla powódki. Nie wykazano bowiem za pomocą jakichkolwiek dowodów, że np. dla dobra ewentualnych przyszłych upraw na przedmiotowej działce, po zakończeniu działań przez pracowników pozwanego, konieczne jest wykonanie prac zleconych przez powódkę świadkowi R. J.. Nie udowodniono zatem adekwatnego związku przyczynowego pomiędzy kosztem tych prac, a ewentualną szkodą po stronie powódki. Natomiast nie budzi żadnych wątpliwości, że prace zlecone PPHU (...) związane były bezpośrednio z usunięciem przez męża powódki D. C. bednarek przy trzech słupach SN 20 kV (jak się okazało i tych starych, i tych dołożonych przez pracowników pozwanego), które były gwarancją bezpieczeństwa osób mogących znaleźć się w okolicy słupa energetycznego, w przypadku awarii (spadnięcia przewodu o napięciu 20 tysięcy Voltów na ziemię, złamanie słupa, wyładowań atmosferycznych), które to działania bez wątplenia nie zasługują na ochronę, a przeciwnie poddane być winny ocenie na gruncie przepisów prawa karnego.

Rozważając przedstawione okoliczności, Sąd uznał, iż powódka nie udowodniła swojego żądania, nie wykazując faktu powstania po jej stronie jakiejkolwiek szkody - przesłanki niezbędnej do uwzględnienia powództwa odszkodowawczego i dlatego sformułowane roszczenie, w kwocie, do której ostatecznie zostało ograniczone, podlegało oddaleniu.

Na mocy przepisu art. 98§1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Zgodnie z przepisem art. 98 § 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.c.p. do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez radcę prawnego zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego pełnomocnika, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony.

W świetle opisanych powyżej zasad, do kosztów procesu poniesionych przez pozwanego należało zaliczyć wynagrodzenie reprezentującego go radcy prawnego w kwocie 1800 zł oraz opłatę skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł, które to kwoty Sąd zasądził na jego rzecz w punkcie III wyroku.

Stosownie do przepisów art. 83 ust. 2 i art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych, Sąd nakazał powódce zapłacić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie kwotę 82,31 zł (koszty stawiennictwa świadka na rozprawie) tytułem zwrotu wydatków tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa. Zgodnie bowiem ze wskazanym przepisem kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie miał obowiązku uiścić kurator albo prokurator, oraz tymi wydatkami, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu.

Mając powyższe na uwadze, w oparciu o przytoczone przepisy, Sąd orzekł jak w punkcie V sentencji wyroku.

Na mocy przepisu art.84 ust.1 ustawy z dnia 28.07.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych zwrócono powódce 1075,26 zł - nie wykorzystaną część zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego (punkt IV wyroku).